

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.

1903 Budapest, Pf.: 314/15.

Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733

BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133

E-mail: orfkvezeto@ork.police.hu

Szám: 29000–105/709– /2009. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **budapestii** lakos által benyújtott panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 183/2010. (IV. 7.) számú állásfoglalása megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak a tisztességes eljáráshoz fűződő jog sérelme tekintetében

helyt adok,

egyéb tekintetben azt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára és (2) bekezdésére, valamint 109. §-ának (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz, a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos panaszában előadta, hogy 2009. július 04-én a Budapest V. kerületi Erzsébet tér Gödör melletti parkban egyszer csak rendőrök „állták el az útját”, majd „előzetes értesítés nélkül rá támadtak”. Megbilincseltek őt és előállították a BRFK Gyorskocsi utcai objektumába. Ügyében „semmiféle intézkedés nem történt”. Előállításakor az udvaron kellett állnia, melynek során egy „gárdistától” kért vizet, azonban egy rendőr megtiltotta neki, hogy azt elfogadja. A panaszos összességében súlyosan jogsértőnek tartotta a vele szemben foganatosított eljárást. Kérte, hogy panaszát a Független Rendészeti Panasztestület vizsgálja ki.

II.

A panaszolt rendőri intézkedés tevékenységsorozata összetett tényállást képezett, amelynek minden részletre kiterjedő tisztázására formalizált eljárásban a Panasztestületnek – törvényi felhatalmazás hiányában – nem volt módja, azonban a Ket. alapján folytatott eljárásban történő döntés előkészítése azt szükségessé tette. A tényállás tisztázására foganatosítandó eljárási cselekmények az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésében biztosított 15 napos ügyintézési határidőn belül nem voltak végrehajthatók, ezért 2010. május 10-én a Ket. 33. § (7) bekezdése alapján az ügyintézés határidejének – 2010. május 18-tól számított – huszonkét munkanappal történő meghosszabbítása felől végzésben döntöttem.

A panaszost 29000-105/709-10/2009. sz. végzéssel nyilatkozattételre hívtam fel, azon kérdés tekintetében, hogy az intézkedés során mobiltelefonját valóban elvették-e, illetőleg annak mi lett a későbbi sorsa. Ez azért volt szükséges, mert az eljárás során a panaszossal szembeni intézkedés jogalapját meghatározó tényekre vonatkozó rendőri jelentés továbbá a panaszos állítása, valamint a Panasztestület által leírtak ellentmondásos következtetésre vezethettek. A panaszos a nyilatkozattétel jogával a törvényes határidőn belül élt, és akként nyilatkozott, hogy telefonját elvették, majd „a börtön udvarában, ahova vitték”, vissza is adták neki. Elmondta azt is, hogy a Panasztestülettől felhívták, de ő olyat „senkinek nem mondott” hogy a telefont nem adták vissza, mely állítása nyilvánvaló ellentmondásban áll a Panasztestület 402/2009/Pan. sz. feljegyzésében foglaltakkal („előadta azt is, hogy már akkor elvették a telefonját [...] amikor a rabszállító kocsiába beültették”).

Előadta továbbá, hogy panaszát eredetileg nem ő tette, hanem csak „megkérte egy ráérősebb ismerősét”, hogy panaszkodjon annak érdekében, hogy a helyszínen elvesztett zászlórúdját visszakapja.

Megállapítást nyert továbbá az is, hogy a panaszossal szemben a Budapesti Nyomozó Ügyészség hivatalos személy elleni erőszak bűntette miatt büntetőeljárást folytat.

III.

A rendelkezésre álló rendőrségi okiratokból a következők állapíthatók meg.

Budapest rendőrfőkapitánya a 01000/36775/2009. ált. számú egyedi utasításával 2009. július 04-én 00 órától 24 óráig Budapest teljes területére fokozott ellenőrzést rendelt el az Rtv. 30. § (1) és (3) bekezdése alapján. A rendelkező rész értelmében az állomány feladata az volt,

hogy figyelemmel kísérje a rendezvényekre érkezőket és megakadályozza a jogsértések kialakulását. Ennek keretében igazoltatásokat, ruházat-, csomag- és járműátvizsgálást hajthatott végre. A fokozott ellenőrzést elrendelő utasítás indokolása szerint 2009. július 04-re nagy számú demonstráció megtartását jelentették be Budapest területére, amely rendezvényeken várhatóan jelentős lesz a résztvevők létszáma.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) 01000-105-716-7/2009.P. számú, a Panasztestületnek írt válaszlevelében foglaltak szerint 2009. július 04-re Budapest területére 16 bejelentés érkezett a Rendőrséghez a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban: Gytv.) szerint minősülő rendezvény megtartásáról, ezen belül hét rendezvényt kívántak az V. kerületben tartani. Két bejelentő a Szent István térre, két bejelentő a Kossuth térre, további egy-egy bejelentő az Arany János utcába, a Markó utcába és a Nádor utcába jelentett be rendezvényt. A két Szent István téri rendezvény napirendjeként a következőket jelölték meg: „beszéd a Szabadság téren zajlott jogsértésekről”, illetve „szimpátiatüntetés a koncepciók perék áldozatai mellett”; az egyik Kossuth téri rendezvény célja a következő volt: „tiltakozó tüntetés a Szabadság téri tüntetés megtiltása miatt”, míg a másik Kossuth téri rendezvény bejelentője napirendet nem jelölt meg.

Annak ellenére, hogy az V. kerületi Erzsébet térre a Gytv. hatálya alá tartozó rendezvényt nem jelentettek be 2009. július 04-re, aznap délután több száz fős csoportosulás jelent meg ott azzal a céllal, hogy egy bejelentés nélküli rendezvényen vegyenek részt.

A megjelenteket 16 óra 58 perckor szólították fel a terület elhagyására, figyelmeztették a helyszínen maradókra, hogy őket igazoltatják és előállítják. Mivel a felszólításnak nem engedelmeskedtek 17 óra 19 perckor a rendőrök megkezdték a kilátásba helyezett igazoltatásokat és előállításokat. A tömeg 18 óra 07 perckor a rendőröket megtámadta, kövel, palackokkal, betondarabokkal dobálták a sorfalat, és a cselekményeket felszólítás ellenére sem hagyták abba. Az események kapcsán összesen 190 főt állítottak elő az Erzsébet térről.

A BRFK 01000-105-794-7/2009.P. számú, a Panasztestületnek írt válaszlevelében foglaltak szerint a felszólítások és figyelmeztetések 20.31 óráig folyamatosan jól hallhatóan folytatódtak.

A panaszos előállításáról készült 12020/502615/2009/id. számú rendőri jelentés szerint az igazoltatásra az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján, az átvizsgálásra a 31. § (1) bekezdése, az előállítására a 33. § (1) a) pontjának I. fordulata alapján – „szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogás” – került sor. A jelentés szerint a rendőr kényszerítő eszközt (bilincset) is alkalmazott, melyre az Rtv. 48. § d) pontja alapján ellenszegülés megtörése céljából került sor. A rendőri intézkedés során sérülés, vagy anyagi kár nem keletkezett.

A jelentést tevő rendőr látta, hogy a helyszínen lévő panaszos valahogyan a rendőri sorfal mögé került, majd amikor felhívta, hogy távozzon a rendőri kötelék mögül, indulatosan kiáltott valamit, ezek után „*egy alkalommal támadó mozdulattal, feltehetően a bal kezével ráütött*” a rendőr jobb kezére. Ezen cselekménye után a rendőr őt elő akarta állítani, azonban a panaszos megkísérelte magát kivonni az intézkedés alól, de őt testi kényszer alkalmazásával az előállító gépjárműhöz kísérték. A panaszos továbbra sem működött együtt, „*illetve lehetőségeihez mérten megpróbálta megakadályozni az előállítást*”, így sor került kezeinek előre történő összebilincselésére is. Az előállítás során a BRFK Gyorskocsi utcai objektumába szállították a panaszost.

Az előállítás okáról tájékoztatták, annak időtartamáról igazolást adtak ki, a panaszos az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatos írásos tájékoztatót is megkapta. A rendelkezésre álló rendőri jelentés szerint előállítása 2009. július 04-én 18 óra 15 perctől 21 óra 10 percig tartott. Előállítása során nem hallgatták meg.

IV.

Az ismertetett bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapítottam meg a döntésem alapjául.

2009. július 04-én délután több száz fős tömeg tagjaként a Budapest V. kerületi Erzsébet téren a panaszos jelen volt egy előre be nem jelentett, a Gytv. hatálya alá tartozó rendezvényen. A rendőri erők a helyszínen hangosbemondón keresztül 16 óra 58 perctől kezdődően több alkalommal felszólították a téren tartózkodókat, hogy jogsértő magatartásukat hagyják abba, távozzanak, illetve figyelmeztették őket, hogy aki nem tesz eleget a felszólításnak, azt igazoltatják majd előállítják. 17 óra 19 perctől megkezdték a kilátásba helyezett intézkedések foganasítását. A helyszínen tartózkodó panaszos, a felszólítások ellenére, annak ellenállva, több társával a földre ült, és ellenállásukat erősítendő, karjaikat összefonták a mellettük ülő karjaival. A panaszossal az intézkedő rendőr személyesen is közölte, hogy cselekményével szabálysértést követ el, egyenruháját vegye le, a teret pedig hagyja el. A panaszos a már személyesen neki címzett felszólításnak sem engedelmeskedett, annak ellenére, hogy az első felszólítást követően 20.31 óráig (*három óra és tizenkét percen át*) a felszólítások a hangosbemondón keresztül szakadatlanul, jól hallhatóan ismétlődtek.

Az eljárás során szükségessé vált a panaszolt intézkedésben résztvevő rendőri erők által adott tájékoztatás tartalmának vizsgálata is, nevezetesen, hogy megjelölték-e, és ha igen mely okot jelölték meg a tér elhagyására történő felszólítás alapjaként. Minderre kizárólag a panaszos szabálysértés gyanúját felvető cselekményének alábbi értékelése érdekében került sor, és – figyelemmel a Fővárosi Bíróság 20.K.34.132/2008/20. számú ítéletére is – a vizsgálat és az ez alapján a fenti kérdésben hozott döntés nem érinti az illetékes bíróság törvényben biztosított ama kizárólagos jogát, hogy a Gytv. hatálya alá tartozó rendezvény feloszlátása jogellenességének kérdésében érdemben döntsön¹.

A panaszos a több órán át folyamatosan elhangzó, majd az ellenállása miatt vele szemben intézkedést kezdeményező rendőr egyedi felszólításának sem engedelmeskedett, ekkor nyilvánvalóan megszegte azon törvényi rendelkezésből eredő kötelezettségét, hogy a rendőri intézkedésnek engedelmeskedjen².

¹ A gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (3) bekezdése szerint, ha a rendezvényt feloszlátják, a rendezvény résztvevője a feloszlátástól számított tizenöt napon belül pert indíthat a feloszlátás jogellenességének megállapítására.

A Fővárosi Bíróság 20.K.34.132/2008/20. számú ítéletének indoklásában kifejtette, hogy „...a Független Rendészeti Panasztestület az állásfoglalásában és az alperes is határozatában nem a jogszabályoknak megfelelően járt el, amikor a demonstráció jogszerű oszlatásával kapcsolatosan érdemben állást foglalt. Ugyanis arra kizárólag a Fővárosi Bíróságnak lett volna hatásköre, és illetékessége a fentebb említett Gytv. 14. (3) bekezdésében foglaltak alapján, az erre irányuló kereseti kérelem kapcsán.”

² A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 19. § (1) bekezdés alapján a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

Önmagában e tipikus magatartást jogszabály szabálysértésként büntetni rendeli³. Az intézkedő rendőr pedig előállíthatja azt a személyt, akit szándékos bűncselekmény (hivatalos személy elleni erőszak) elkövetésén tetten ér, különösen, ha a cselekményt az ő sérelmére követik el. Ezek alapján tényszerűen megállapítható, hogy a panaszolt előállítás kellő jogalappal történt. Az előállítás tényére, jogalapjára és jogszerűségére vonatkozó panaszt tehát – mint alaptalant – elutasítom.

Az Rtv. indokolása szerint a bilincs a szökés és a támadás megakadályozására szolgáló megelőző, védelmi jellegű kényszerítő eszköz, alkalmazása előzetes ellenállás tanúsítása nélkül is szóba jöhet: „(...) alkalmazása előzetes ellenállás tanúsítása nélkül vagy fizikai kényszer folyamánként is szóba jöhet. Az alkalmazás törvényi feltétele azonban, hogy kizárólag személyi szabadság korlátozásával járó rendőri intézkedés keretében (elfogás, előállítás, elővezetés, őrizetbevétel) alkalmazható.” Az Rtv. 48. §-ában foglaltak, valamint az ahhoz fűzött magyarázat alapján megállapítom, hogy az intézkedő rendőr jogszerűen, szakszerűen és indokoltan, továbbá az arányosság követelményeinek figyelembevételével alkalmazta a kényszerítő eszközt, így álláspontom szerint a bilincshasználat kapcsán alapjogsérelem nem történt. Különösen igaz ez azért is, mert a panaszos a jogszerű intézkedés alól több alkalommal kívánta kivonni magát, illetve azt „lehetőségeihez mérten megpróbálta akadályozni”.

Az előállítás foganatosítása során, objektív okokból – ez előállítással kapcsolatos egyes, időigényes részselekmények miatt – az előállítással kapcsolatos eljárási cselekmények elvégzése, ténylegesen 18:15 órától 21:10 óráig tartott. A bírói jogalkalmazási gyakorlat egyes ügyekben (Fővárosi Bíróság 20.K.32.593/2007/8. számú ügy⁴) szintén arra az álláspontra helyezkedett, hogy ha az előállítás a Rendőrség túlterheltsége miatt hosszabb, de a törvényes időtartamot meg nem haladó ideig tart, az előállítás nem veszti el jogszerűségét.

Ezt igazolja, a törvényi szabályozás is, amely úgy rendelkezik, hogy az előállítás „a szükséges ideig...” tarthat. A szükséges idő ez esetben nyilvánvalóan, az előállítás során elvégzendő feladatokhoz szükséges időt jelenti. Nem lehet egy szubjektív, kényelmi szempontok alapján, esetlegesen az előállított személy érzékenységtől függő időtartammal azonosítani. Úgyszintén nem lehet a szükséges időt meghatározni az elkövetett cselekmény tárgyi súlya alapján (a klasszikus szükségesség-arányosság követelménye szerint), mivel akár csekély tárgyi súlyú a cselekmény akár nem, az azzal kapcsolatos feladatokat a rendőr köteles elvégezni, ehhez pedig alkalmanként objektív okokból (egy fogdába egyszerre több mint száz ember néhány órán belüli előállítása miatt) a normál munkamenethez képest jelentősen több időre is szükség lehet. Nem várható éppen ezért el egyetlen közigazgatási szervtől sem, és a Rendőrségtől sem, hogy a hirtelen, és váratlan mértékben megnövekedett ügyszám miatt az ügyintézési határidő, a normáltól ne térjen el. Mindössze csak az várható el, hogy a szükséges személyes szabadság korlátozás időtartama a törvényes maximumot ne lépje túl, azaz az

³ Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 23.) Kormányrendelet 40/A. § (1) és (2) bekezdései szerint, aki a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A fent bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.

⁴ Fővárosi Bíróság 20.K. 32.593/2007/8. számú ítélet indokolásában kifejtette, hogy „A demonstráció miatt előállított személyek nagy számára figyelemmel a bíróság nem tartotta a felperes 2007. február 3. 12.10 órától 19.50 óráig tartó – azaz 7 óra 40 percet kitevő – előállításának időtartamát jogszerűtlennek, mert az Rtv. 33. § (3) bekezdés szerint ez a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja a személyi szabadságot, a felperes vonatkozásában alkalmazott előállítás ideje pedig ezt nem haladta meg.”

előállítás az adott, egyedi körülmények között szükséges ideig, de legfeljebb 8 (meghosszabbítva legfeljebb 12) órán át tarthat.

Alaptalan a panasznak azon része is, melyben a panaszos azt sérelmezi, hogy egy „gárdistától” nem fogadhatott el vizet. A Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 19/1996. (VIII. 23.) sz. ORFK utasítás 31. pontja szerint *„A fogvatartott személy őrzésével, ellátásával, a napirend betartatásával, a fogda biztonságával, a fogda rendjének megtartásával összefüggésben a rendőrség fogdaszolgálatot ellátó tagja a fogvatartott részére utasítást adhat. Az utasítást határozottan, indokolt esetben a személyre történő rámutatással kell közölni, és meg kell győződni arról, hogy az érintett a kapott utasítást megértette, tudomásul vette.”*

Az őrzésért felelős rendőrnek tehát kifejezett kötelezettsége az, hogy minden olyan cselekményt megakadályozzon, mely a fogda rendjét veszélyezteti. Az, hogy a fogvatartottak egymást kínálják víznek látszó, de ismeretlen tartalmú folyadékkal, nyilvánvalóan biztonsági kockázat, mely a fogvatartottakra nézve is veszélyes. A rendőrnek a fenti utasítást határozottan kell adnia, mely adott esetben durvának tűnhet, azonban ez hangsúlyozottan a fogda rendjének megtartását szolgálja.

A panaszos által sérelmezett másik körülmény az volt, hogy az udvaron kellett állnia az előállító helyiségbe történő befogadása előtt. Az Rtv. 18.§ (2) bekezdése alapján a Rendőrség gondoskodik a fogvatartott személy elhelyezéséről, melyet a Szolgálati Szabályzat 51. § (1) bekezdése azzal pontosít, hogy az „előállított személyt előállító vagy biztonságos őrzését szolgáló más helyiségben kell elhelyezni”.

A fenti jogszabályi kötelezettséget nem sértette az a panaszos által jelen esetben sérelmezett gyakorlat, mely szerint az előállított személyek egy részét a fogda udvarán helyezték el. Tekintettel arra, hogy az előállított személyek rendkívül nagy számban voltak jelen, a befogadás folyamatának átlagos idejét ezen objektív ok rendkívüli módon meglasztotta. Az előállítás ideje alatt készül el ugyanis a rendőri jelentés, amely csak akkor szolgálhat alapjául a további eljárásnak, ha kellően részletes, pontos és tartalmazza a megfelelő jogszabályi hivatkozásokat. Ez a tevékenység időigényes. Ugyancsak időigényes az előállított személy előállítóban történő elhelyezése is.

Figyelemmel az előállítottak – már említett – nagy létszámára, az előállításra általában használatos helyiségek túlszűfoltak voltak, így nem volt megoldható minden előállított személy külön előállító helyiségben történő elhelyezése. A fogda udvarán történő elhelyezés megfelelt azonban azon fentebb említett jogszabályi kötelezettségnek, mely szerint a jogszabályi megfogalmazásból eredő vagylagosságnak megfelelően a biztonságos őrzést szolgáló más helyiségben is el lehet helyezni az előállított személyt, mely követelménynek a fogda udvara minden kétséget kizáróan megfelelt. Azon körülmény, hogy nevezettet a fogda udvarán állva várakoztatták, nem tekinthető embertelen és megalázó bánásmódnak.

A panaszos – elmondása szerint – panaszát eredetileg azért terjesztette elő, hogy a helyszínen elvesztett zászlórúdját visszakapja. A Szolgálati Szabályzat 4. § (4) bekezdése alapján *„A rendőrnek arra kell törekednie, hogy megelőzze, hogy megtámadják, lefegyverezzék, figyelmét a szolgálati tevékenységtől elvonják, vagy lekötöttségét jogellenes cselekmény elkövetésére használják fel.”* A helyszínen kialakult helyzetre tekintettel a rendőr az adott helyzetben nem tudott gondoskodni a zászlórúd biztonságos őrzéséről (és nem is kellett volna ezt megtennie). A rendőri jelentés szerint a tárgyat nem volt lehetőség felvenni a földről. A Panasztestület ezzel összefüggésben egyébként alapjogsérelmet nem állapított meg, a panasznak ezen részét jelen határozattal is elutasítom.

Sérült azonban a panaszosnak a tisztességes eljáráshoz fűződő joga azzal, hogy előállításának parancsnoki kivizsgálása a rendelkezésre álló rendőri jelentés példánya szerint nem történt meg. A Szolgálati Szabályzat 57. § (3) bekezdése alapján ugyanis ez kötelező lett volna („a kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr előjárója vizsgálja annak szükségességét, jogszerűségét, az arányosság követelményének megtartását”).

V.

A Panasztestületnek a jelen ügy kapcsán kialakított állásfoglalásában az előállítás időtartamára vonatkozóan tett megállapításával és az azokból levont következtetésekkel a határozat IV. részében foglalt indokok alapján nem értek egyet.

A Panasztestület állásfoglalásában a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét is megállapította azért, mert a helyszínen hangosbemondón keresztül folytatott felszólítások alkalmával nem mondták be a rendőri intézkedések pontos indokát.

A rendőri intézkedést megelőző felszólítás egyértelmű utalást tett arra, hogy a rendezvény jogellenes ezért kell a helyszínt elhagynia a felszólított személyeknek. A jogellenességre vonatkozó rendőrségi állítást az Rtv. szerint a panaszos a helyszínen nem mérlegelhetette, és engedelmisségét sem tehetette mérlegelése eredményétől függővé. Ezen szigorú engedelmisségi kötelezettség ellentételezéseként a törvény a panaszos részére – függetlenül a rendőri közleménytől – jogorvoslati lehetőségként panaszjogot biztosít, és garanciális elemként a panaszt formális eljárás keretében rendeli elbírálni⁵.

A panaszossal szembeni egyedi intézkedések kapcsán valamennyi intézkedés okát egyértelműen közölték, jogorvoslati jogára is felhívták a figyelmét. A panaszos ebben az ügyben élt is jogorvoslati jogával, és a panaszának érdemi elbírálása a törvényi rendelkezéseknek megfelelő eljárásban jelen határozattal megtörtént. Ezért a Panasztestület fenti megállapításával nem értek egyet, az általa sérelmesnek tartott rendőri közlemény tartalma közvetve sem okozott jogtól való megfosztást, a panaszost jogsérelem miatt nem érte. A Panasztestületnek az említett állásfoglalásában a panaszos igazoltatása és előállításának jogalapja tekintetében tett megállapításával és következtetéseivel minden tekintetben egyetértek.

E helyütt is hangsúlyozom, hogy az eljárás során szükségessé vált a panaszolt intézkedésben résztvevő rendőri erők által adott tájékoztatás tartalmának vizsgálata is, nevezetesen, hogy megjelölték-e a tér elhagyására történő felszólítás jogalapját (ld. 4. oldal).

⁵ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) és (2) bekezdése szerint akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette - választása szerint - panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 93/A. (7) bekezdése valamint a 93/B. § (1) bekezdése alapján az országos rendőrfőkapitány a panaszról a Független Rendészeti Panasztestület állásfoglalásának kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.

Az intézkedést foganatosító szervhez benyújtott panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetője közigazgatási hatósági eljárásban bírálja el.

A Panasztestület állásfoglalásában több oldalon keresztül a panaszügyön túlmutató, általános, a rendezvény felosztása jogszerűségét is érintő megállapításokat is tesz, ezért fontosnak tartom leszögezni, hogy a jelen határozat kizárólag a panaszban sérelmezett intézkedések jogszerűségét vizsgálja, és a lefolytatott közigazgatási eljárás nem terjedt ki – a fent írtak alapján nem is terjedhetett ki – a Panasztestület állásfoglalásában tett valamennyi – a konkrét panaszon túlmutató – megállapításra.

Mivel a Panasztestület állásfoglalásától való eltérések indokolását a törvény kizárólag a jelen határozatban foglaltakkal kapcsolatban teszi kötelezővé, ezért a Panasztestületnek az Erzsébet téri rendezvényekre összességében tett megállapításaira jelen határozatomban – eltérő megállapítások hiányában – nem térek ki.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény XII. fejezet 54. § (1) és (2) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100.§ (1) bekezdés a) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) és (3) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 19. § (1) bekezdése, 29. § (3) bekezdése, 30. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdés *b)* és *f)* pontjai, valamint (4) bekezdése, 92. § (1) és (2) bekezdései, a 93/ A § (7) és (9) bekezdései;
- a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (3) bekezdése;
- a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 142/A. § (1) bekezdése,
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 4. § (4) bekezdése, 57. § (3) bekezdése.

Budapest, 2010. július „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
országos rendőrfőkapitány**